

Posudek bakalářské práce

„Postava šlechtice v díle *Il Giorno* Giuseppe Pariniho“,

kterou předložila Klára Kopřivíková,

Ústav románských studií FFUK, leden 2024

Bakalářská práce má za cíl pojednat o postavě šlechtice, jak jej pojal ve svém nejslavnějším díle *Il Giorno* (Den) Giuseppe Parini. Jedná se bezesporu o nosné téma, vzhledem k tomu, že Parini byl jedním z autorů, kteří považují za nutnost ze své pozice společensky působit a tato snaha ve větší či menší míře proniká do jejich děl. A právě kritika či popis aristokratické vrstvy a jejího zahálčivého života se stala námětem největší Pariniho skladby.

Prvním větším celkem práce je historický úvod, zajisté nezbytný pro pochopení postavení šlechtice v Itálii 18. století. V této pasáži by bylo možné omezit přísun informací, které jsou zbytné (abychom nezabředli do pocitu, že „všechno souvisí se vším“), a zaměřit se například na podrobnější popis dobového šlechtického života, věci každodenní potřeby (jak nám je bude popisovat Parini) či atmosféry šlechtických kruhů v Settecentu.

Následuje kapitola věnující se Pariniho životu. Je vhodné autora představit, ale opět není nutné podávat „všechny“ informace, které nejsou relevantní k tématu. Text pak začíná působit dojmem slovníkového hesla.

V poslední části se autorka věnuje samotné analýze skladby z hlediska Pariniho přístupu ke šlechtickým kruhům, specificky k postavě Giovin Signore a jeho analýze, jak je nám postupně autorem v díle představovaný. Je samozřejmě jasné, že se jedná o satirický obraz a autorka pro to také nachází mnoho důkazů. Nachází i paralelu v historických pramenech a Pariniho díle, především v koncepci tzv. *cicisbeo*, kterému se poměrně důkladně věnuje. Při popisech neopomíná žádné důležité momenty.

Nesmíme ovšem zapomínat, že se přes veškerou kritiku soudobé vyšší společnosti jedná o literární dílo, o báseň, autorka jako by místy podléhala dojmu, že se jedná o historický dokument a že nám Parini podává naprosto hodnověrný obraz tehdejšího života zahálčivé šlechty. Takový pohled by byl samozřejmě banální a příliš zjednodušující. Je třeba mít na paměti, že Parini není historik a píše báseň, nikoli kritický historický dokument. Jeho zobrazení reality je literární a nikoli dokumentární.

Autorka na bakalářské práci pracovala pečlivě, zajistila si potřebnou bibliografii. Především v závěru práce je ale vidět, že byla dokončena v rychlosti a nebyl čas na poslední úpravy (hrubé chyby jako např. šlechticovi aktivity (s. 49), špatné uvozovky (s. 45) atd. Především závěr by si zasloužil hlubší zamyšlení, jaké nuance dílo obsahuje a v čem přesahuje pouhý dobový záznam o zbytečnosti života aristokratických kruhů.

Otázka k obhajobě: Opravdu se vám zdá, že je Parini bez výhrady kritický? Záměrem díla samozřejmě je společenská satira a svědčí o tom i stejný záměr v jiných autorových dílech, avšak záliba v popisu aristokratického prostředí, až rokoková záliba v detailu, kterou Parini ukazuje ve všech částech textu s různou intenzitou, jeho zaujetí atmosférou, drobnostmi... nezdá se vám, že by autorův přístup mohl být reálně jiný, než jak je patrný na první pohled?

Přes zmíněné výtky však autorka provedla vypovídající analýzy a podařilo se jí téma uchopit. Práci předběžně hodnotím známkou **velmi dobře** a **doporučuji** ji k obhajobě.

Praha, 11. 1. 2024

PhDr. Magdalena Žáčková, Ph.D.

Vedoucí práce